

بررسی کارایی اتاق‌های عمل بیمارستان‌های آموزشی درمانی دانشگاه علوم پزشکی شیراز با استفاده از روش

تحلیل پوششی داده‌ها: ۱۳۹۳-۱۳۹۱

چکیده

مقدمه: کارایی اتاق‌های عمل یکی از عوامل اصلی در تعیین هزینه‌های بیمارستان می‌باشد که با افزایش توان آن‌ها همراه با افزایش کیفیت می‌توان ظرفیت مالی بیمارستان‌ها را بالا برد. این مطالعه با هدف بررسی کارایی اتاق‌های عمل بیمارستان‌های آموزشی درمانی دانشگاه علوم پزشکی شیراز انجام شد.

روش: در این مطالعه توصیفی- کاربردی، کارایی کلیه اتاق‌های عمل بیمارستان‌های آموزشی درمانی دانشگاه علوم پزشکی شیراز، از روش تحلیل پوششی داده‌ها با رویکرد نهاده‌محور با فرض بازدهی متغیر به مقیاس، در سال‌های ۱۳۹۳-۱۳۹۱ مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است. ستاندها شامل تعداد اعمال جراحی، زمان عمل جراحی، میزان چرخش تخت عمل جراحی، میزان لغو عمل جراحی، و نهاده‌ها نیز مشتمل بر تعداد تخت عمل جراحی و تعداد کارکنان اتاق عمل بود. ابزار گردآوری داده این مطالعه، فرم گردآوری داده بود و از نرم افزار دیپ جهت تحلیل داده‌ها استفاده گردید.

یافته‌ها: بر طبق نتایج حاصل از تحلیل فراگیر داده‌ها متوسط کارایی فنی، کارایی مدیریتی (خالص) و کارایی مقیاس به ترتیب (۰/۸۹۳، ۰/۹۱۲ و ۰/۹۸۰) محاسبه شده است. همچنین نتایج حاکی از آن است که بازدهی ثابت نسبت به مقیاس بر فرآیند تولید حاکم است. علاوه بر آن وجود ظرفیت مازاد عامل تولید کارکنان اتاق عمل، به میزان (۱۴/۵۸ درصد) در بیمارستان‌های تابعه دانشگاه علوم پزشکی شیراز مشهود می‌باشد.

بحث و نتیجه‌گیری: حذف نیروی انسانی مازاد در قالب یک برنامه‌ریزی جامع و بر اساس نتایج روش تحلیل فراگیر داده‌ها نقش عمده‌ای در بهبود کارایی و در پی آن کاهش هزینه‌های بیمارستان و بخش بهداشت و درمان ایفا می‌نماید. همچنین نتایج تحقیق منجر به پیشنهادهایی برای بهبود کارایی بیمارستان‌ها از طریق صرفه‌جویی‌های بالقوه در نهاده‌ها، (۱۴/۵۸ درصد) در تعداد کارکنان و (۱۱/۳۸ درصد) در تعداد تخت به طور متوسط گردید.

کلیدواژه‌ها: کارایی، تحلیل فراگیر داده‌ها، اتاق عمل، بیمارستان.